



Billy Elliott

At turde satse på det ene
Af Jes Nysten

Denne film ligger i forlængelse af den lange række af fine engelske humoristiske og hjertevarme socialrealistiske film, som vi har været præsenteret for gennem de sidste 15 år. Den udspiller sig i en lille fattig og ufattelig grim nordengelsk mineby engang i de tidlige 1980'ere. Det var på det tidspunkt, hvor mange kulminer blev lukket, og der konstant var strejker og sammenstød mellem arbejdere og politi.

Billy er yngste søn i en minearbejderfamilie. Både far og storebror er med i strejken og det betyder få penge og små fornøjelser. Det betyder også konstante bataljer i hjemmet, som ikke bliver mindre af, at ingen af de tre er kommet sig over Billys mors død nogle år før.

Midt i denne elendighed er det vigtigt for far og storebror at markere, at en mand er en mand – en rigtig mand! Dette skal også gælde Billy; selv om han kun er 11 år. Derfor mener de begge, at han naturligvis skal gå til boksning for at lære dette med at være en ordentlig mand. Men i det lokale, hvor boksningen finder sted, er der også et hold med piger, der går til ballet, og det fascinerer Billy. Han fornemmer, at netop denne form for udfoldelse kan skabe den ideelle styrke og harmoni, som han forbinder med mandighed - i langt højere grad end boksning - og han elsker i forvejen at danse. Han begynder derfor i al hemmelighed at deltage i disse ballettimer hos den erfarne danselærer mrs. Wilkinson. Men da hans far og bror opdager det, bliver de rasende, for ballet er for dem indbegrebet af tøsleg og bøssementalitet. Men Billy og Wilkinson giver sig ikke så let, og efterhånden giver faderen efter, og Billy får sin chance.

Filmen er således skåret over temaet: at ville, at turde satse på det ene, selv om omgivelserne ikke forstår en eller ligefrem håner en. Det er just ikke et nyt og uprøvet tema, men det afleveres her med stor varme og nænsom personskildring. Selvfølgelig er fronterne trukket skarpt op: Far og storebror er brovtende og uforstandige, optaget af strejken og deres mandighed over for den spinkle og anderledes kreative Billy og den fintfølede danselærer. De brutale scener fra sammenstødene mellem arbejderne og politiet - skildret som de er i al sin primitive brutalitet - står skarpt over for det forfinede Londonmiljø, som Billy får en forsmag på, da han skal til optagelsesprøve.

Faderens forvandling gennem filmen er måske en anelse postuleret, men det er alt sammen småting i forhold til det liv og den fortælleglæde, som rammer os tilskuere. Det skyldes ikke mindst Jamie Bell, der har rollen som Billy. Det er en utrolig udstråling, den dreng har. Når han danser og i det hele taget bevæger sig, er der så meget liv og opdrift til stede, at vi alle smittes af det. Det er en rigtig familiefilm: en film om håb og liv og – trods de barske vilkår – kærlighed.

Storbritannien 2000 - Instr.: Stephen Daldry - Manus: Lee Hall - Medv.: Julie Walters (Mrs. Wilkinson), Jamie Bell (Billy Elliott), Gary Lewis (Jackie 'Dad' Elliott), Jean Heywood (Grandma), Jamie Draven (Tony Elliot), Stuart Wells (Michael Caffrey), Mike Elliot (George Watson), Billy Fane (Braithwaite), Nicola Blackwell (Debbie Wilkinson), Carol McGuigan (bibliotekar), Colin MacLachlan (Tom Wilkinson), Janine Birkett (Billys mor), Trevor Fox (Jeff Peverly), Patrick Malahide (rektor), Barbara Leigh-Hunt (vicerektor) - 110 min. - Dansk DVD udgivelse: 18. september 2001

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=789>

<http://www.rogerebert.com/reviews/billy-elliott-2000>